

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Моральна зартість Мх. Бачинського не ставити його в ряди таких противників, яким шаву хоч себе звали даламід відповім. І не тому ми відповімо, а тим, що могли би бути алегоричні торами і абстрактними провокаціями цього тана Пінналімо, що ми пропустили уступ про відповім Австрію „української партії“ в 50-ти роках — не тому, немов би в тому була ідеологія дола прати, а тому, що... „дурний море по козла“! Сик-так інтелектуальні і хоч трохи освічені чоловіки повинні хоч похотіло розмаїюватися з національним відношенням усіх пригноблених, т. зв. неісторичних націй та з історією позитивно думки вважали в українській екстремі, починаючи відливами французької революції, бунтом далабристів, італійським відношенням, розмаїюванням через „неслу народу“ до нового шаву пригноблених народів в рухах національних і соціальних, в парламентарії боротьбі та завершували своїми права самозначними

народів під час війни та боротьбою за здійснення своїх прав після війни. Поруч із тим розвивався український національно-культурний, національно-і соціально-політичний рух на всьому просторі українських земель, а його осередками були: Полтава (виступ Котляревського 1798 р.), Львів (Галицька Тріада), Київ Кирило-Методієвське (Вранго), Котляревський, Шашкевич, Шевченко, Драгоманів, Франко, а всі ті ступні розвитку політичної думки супроводжувалися 1849 роком (проголошення „Галицькою Зорею“ єдності українського народу), зростом народницької руху, поширенням всесукупного горизонту в 90-тих роках мин. століття, організацією новітніх політичних партій, масовими рухами культурного, політичного і соціального характеру, зростом українського руху в 6. Росії після 1905 р. і т. д.

Не будемо того всього викладати малюм і дрібним людям. Ясно, що Австрія тут ні при чому, бо вона сама, вийшовши з метерніхівської доби, мусіла податися в 1848 р. перед новими масовими рухами, як і Росія після 1905 р. Цікаво, що доведла наші москвофільські вітатиків до того гавкала, що „українську партію“ видумали і створили поляки для розвитку „єдиного руського народу“, а тепер чуємо, що то Австрія втіла таку штуку і то аж у 80-тих роках мин. століття. Думаємо, що — перейшовши відповідний курс у „санаційній“ школі „русіні“ із закамарків „Нар. Дому“ погодяться із своїми хлібодавцями, що „русинів“ видумав гр. Сталіон іше в 1848 р. А до того воно йде, бо неминуче в дальшому розвитку „русско-аграрної ідеології“ мусить дійти до того, що „самостійний“, місцевий-регіональний „русинський рух“ пропадає в польському... морі.

Так само під стрикунець „дурневі море“ по золіна „абудовано“ в другий закид про спричинення переселення москвофілів в 1914 році. Не виключаємо можливості спорадичних випадків тенуїзації поодиноких москвофілів, однак загаль українського громадянства та українські провідні кола з погордою й обуренням відкидають дикі наклепниці „русско-аграрних“ провокаторів. Кожній тверезій людині було ясно, що з хвилю вибуху австро-російської війни наступлять арешти москвофілів. Найкращий доказ цього факту, що всі важливі москвофільські провідники, якщо тільки могли, заадагали повтікали до Росії, чим і кинули відповідне освітлення на весь москвофільський рух, поминаючи вже попередню діяльність москвофільського табору. Закид москвофільства з вибухом війни поширено на весь український нарід у межах австро-Угорщини. Наступна акція австрійських суперпатріотів жидів, відплата малярів за приборкан-

ня малярського повстання „жандармом Європи“ Миколою І. і всім відома політична конкуренція. А всі ті арешти переселили намісник Коритовський Трапила до багнато завдали повеління москвофілів розправитися з інтелігенцією і загати свідомим елементом. Тільки моральний хуліган може упрощувати цю тогачію, спричинену між іншим такими людьми як він, і заважати її на українців. Сам же він говорить, що українські послі інстанціювали за талергофцями (серед яких було теж багато українців), питаючи їх на волю з талергофського пекла. Зрештою, положення їмновнів мало чим візнялося від положення талергофів. Нинішні капанські „обвинителі“, як звичайно, йдуть поліції найменшого опору і товхаючи українців в українство своїм вислячим копитом бажать приподбати своїм хлібодавцям.

Щож торкається „роастрів руских хлопів“ в 1918 р., які не хотіли йти до української армії, то такі випадки чам невідомі. Навпаки, мусимо ствердити, що все українське населення сповнило в межах спроможності свій обов'язок, а величезна більшість т. зв. москвофілів (не рахуючи тих, що ховалися під крилами Денікіна) рука в руку боролася за святе право кожного народу, а деякі з них наложивши головами під національними жовто-блакитними прапорами.

І пам'яті тих, що віддали своє життя за святу справу, не оплюгають свою отруйною слякою галапасні типи, що виходять тепер із своїх нор і закамарків. Український нарід протглом свого історичного життя-буття переніс не одну хвилю „татарських людей“, перенесе й цих найновіших.

Діссельдорфський опир.

Від якогось часу діються у Діссельдорфі несамоменті річи, а саме: невідомий злочинець вбиває під кількох тижнів у таємничий спосіб жінок і дітей. Досі впало жертвою цього несамоментного злочинця 19 трупів. Велі сліди органи напружують сили, щоби викрити злочинця, але чи їм не впадеться, дарма, що він засинув суд і редакції газет листами, в яких повідомляє про свої намічені чергові злочини, а по їх докопанні повідомляє, де, в якому місці заховані жертви його кривокладности. Справа дослідження злочинця стала в цілому світі незвичайно сенсаційною та заабсорбувала уми найгеніальніших детективів світа. — В останньому моменті прийшли вісти, що того несамоментного злочинця вже зловлено.

зультатом радше порозуміння між тими класами, ніж результатом класової боротьби“.

Органом тої групи є „Український Голос“ у Вінніпегу, редагований д. Мих. Стечишином. До цієї групи причислює себе й одинокий посол до канадського парламенту, М. Лучкович. Вона має багато національно-свідомих інтелігентів у своїх рядах, яких виховує собі у своїх 3-ох Інститутах (ми сказали би бурсах). Провідником організації є В. Овистун, ректор Інституту ім. М. Грушевського у Вінніпегу Ман.

Комуністична партія не має великого числа членів. Багато втратила їх партія на користь національних партій, де вони тепер виступають проти комуністів. Члени тої партії дисципліновані й завазі. Ненавидять увесь національний табор і всю національну роботу. Мають у Злуч. Державах свій денник „Українські Шоломі Вісти“ і популярно-науковий журнал „Світло“ в Нью-Йорку, а в Канаді у Вінніпегу „Робітничі Вісти“. Фармерський „Голос“ і „Робітничі“. Гуртуються при своїх домах, а за них „робітничими“.

Можна б ще зачислити до політичної партії організацію гетьманських „Січей“ з центром у Шкаго, Ілл. для Злуч. Держав, а у Вінніпегу, Ман. у Канаді. Провідником „Січей“ у Злуч. Державах є д-р Стеф. Гриневецкий у Шкаго. Тут виходить гетьманський орган „Січ“, який редагує д-р Ів. Боздрук. Канадський „Січ“ мають тепер окремий центр, а їх провідником д. Босні, тепер немало обжалований, що був на службі польської поліції. Організація ставить собі метою повернути на Україну гетьманат з Павлом Скоропадським. Як у провіді, так і між членами є й такі, що не випираються безумовно на Скоропадському. Ця організація має своїх прихильників у деяких гр. кат. священників в Злуч. Державах і Канаді, а серед робітництва головним в Шкаго, Джоліет і Вес Пулман стейт. Ілл.; Дітройт і Гемтремк-Мінн.; Гери-Інд. і ще декуди розсианих. У Канаді головні на сході.

Провідники політичних груп і „пілгруп“ закидують одні одним зловживання громадським майном, крадіж, працю на чужій службі, політичне розбишачтво то що. Однак я маю враження, що це — наскільки йде про теперішніх активних діячів — нічим не основані закиди й обвинувачення. Це просто психоза витворена наслідком наших національних невдач, з домішкою особистих мотивів.

ПРИПІТЬ ПО

зимові паньчохы в десени,
рушавички, шкарлентні,
святери,
шаль,

Сиринці марки „Tetorn“

до української галлянтерійної торгівлі

„GENEWA“ Д. Конюха
Львів, Ринок ч. 37. (побіч „Народ. Торговлі“).

Комуністичні болячки.

Виключення Бухаріна з Політичного бюро комуністичної партії та його причини.

Телеграфічна агенція СРСР принесла вістку, що на одному з пленарних засідань центрального комітету комуністичної партії СРСР, який радив від дня 10. до 17. листопада ч. р. в Москві, розглядало між іншим справу правих ухильників. Провідником найновішого правого ухилу в комуністичній партії є тепер, як відомо, Бухарін. Бухаріна нібито підтримують тихо Риков і Томський. З уваги на те, що Бухарін не відступив від своєї ідеології та не признав своїх помилок, пленум Центрального Комітету Компартії виключило його з Політичного бюро партії, перестерігаючи рівночасно інших прихильників правого ухилу, що в випадку надрибніших їх намагань вести далі боротьбу проти партії, вони підпадають партійним репресіям.

За що покарано Бухаріна виключенням з Політбюро Компартії? Ще в 1922 р. написав Бухарін наукову працю п. н. „Теорія історичного матеріалізму“. Книжка ця мала вже в СРСР кілька накладів і протягом цілих шести літ ніхто з комуністів, очевидно правозірних, не звертав навіть уваги на те, що вона містить у собі ереси проти комуністично-ленінських канонів. Правда звертали свого часу увагу на „промахи“ Бухаріна у цій праці Троцький і Зіновєв. Але вони, як відомо, зі своїми аргументами пізніше не встоялись, бо самі попали в „лівий ухил“, голосячи „проти комуністичні ереси“, які не подобались Сталінові, що мав тоді у Бухарінові свого друга і союзника. Троцького в результаті боротьби викинули з партії і зі СРСР, а Зіновєва заслали. Словом Сталін і Бухарін перемогли. Перед роком попусувалися дружні відносини Сталіна з Бухаріном і цей останній попав під партійно-ідеологічний обстріл Сталіна та його гвардії.

Безпосередньою причиною до цього об-

ЛЕВ ЯСІНЧУК.

Українські переселенці в Новому Світі.

(Продовження.)

Інститути. — Програма „самостійників“. — Ріжні організації. — Ворожечка.

У Канаді створювалися з тих, що гуртуються при українській пророславній церкві організація „Союз Українських Самостійників“ Цю організацію створено на Народньому Зїзді в р. 1927., який скликали Інститути ім. Петра Могили в Саскатуні й М. Грушевського в Едмонтоні.

Що собою уявляють ці інститути, можна мати деякий образ з таких дат: Головин Інститут, ім. П. Могили в Саскатуні-Саск., мав у минулому році 110 питомців, між тим третину дівчат. Всі питомці примішені в одному домі, очевидно окремо по полам. Між питомцями було: 22 студентів університету, 18 учнів учит. семінарії, а решта студенти „середніх шкіл“.

Оплата учнів 25—27 доларів у місяць, залежно від віку й від школи, до якої питомець ходить. У пополуночних годинах від 5—8.30 ведеться окрема наука українознавства, поділена на групи. В І. групі вчать читати й писати; в II. — грамматику, історію (української) та літератури (історія на підставі підручника проф. І. Крип'якевича, а література в життєписах і вимках). В дальших класах те саме в поширеному об'ємі. Пята група, де вже семант українознавства. В цих інститутах-бурсах стають діти свідомими українцями.

У Буршті, виданій 1928 р. у Вінніпегу заходом Головної Еклектичної Союзу Українців Самостійників, ясувано так головні принципи організації: а) самостійність однини, організації й народу; б) самостійність думки й діла; в) самостійність у справах політичних, економічних і релігійних. Одні з ідеологів тої політичної групи. Мир. Стечишин пише, що „за свою засаду ми прийняли самопоману, самодіяльність і самостійність“. („Політичні комбінації“). Організація ставить собі метою самостійність України „в її етнографічних межах“. „С. У. С.“ ставить теж, що суспільні класи „є конечні для економічного життя і поступу людства, що класи повстають і зникають по мірі потреб суспільного устрою“, що „економічний лобобут і поступ людства є ре-

Зразу я не міг звикнути до тих відносин. Мені серця щеміло, коли я вислухував ріжних закидів, часом ширених навіть у лихій вірі. А маса підхоплювала їх, побільшувала й передавала далі. Особливо чіпляються за них ті, що хотіли би других скинути „з престолу“, що хотіли самі там засісти, ті, що не бажали цього чи того між себе допустити, втриматися неверху, хочби коштом чести другого, або такі, що беруть якунебудь річ з вузького становища, а іше вузького світогляду.

Пригадую собі, як то десь з початком другого місяця мого побуту в Америці запросило мене Т-во „Чорноморська Січ“ у Нью-Йорку на свій вечір. Сотник „Січі“ меткий і рухливий, на ім'я Гриник, запросив мене, щоби я перед зібраними січовиками ясував свої дотеперішні враження з українсько-американського побуту. Це догання мене заскочило ненадіяно, неспідготовано й передчасно. Я ще не знав тоді цілого життя еміграції. Та всеж таки звертаючи увагу на одне чи друге, я оповідав зібраним між іншим таку подію, якої свідком я був, і яку особисто ліквідував:

В одному селі розтаборилися на голічці перед моїми вікнами цигани. Циганам в Австрії не вільно було продавати горілки. Але всеж таки цигани одного дня десь напийлися. Прийшли в табор зі сваркою, а на рещті почали на добре битися. Пописувалися в шатер циганки і почали боронити своїх мужів чи любові. За ними повибігали циганята, а не знаючи в чому річ, хопили за камінь, кусень цегли чи заліза й кидали в голови кому попало. Шатрові пси дооривалися з ланців і скакали на плечі — не знаю чи своїх господарів чи противників. Я додав: „Таке вражіння робить на мене тутешня українське життя“. Мені признавали слушність. А в мене серце ще більше щеміло на згадку, що не далеко відбігли я ми тут дома..

Як тепер справив стоять, то нема ніяких познач на те, щоб між народами груп прийшло колинебудь до співпраці. Хіба би нізям наложла врешті несправданна боротьба. Очевидно — воно пішло би зовсім інакше, якби тут, у краю прийшло до спільної мови. Та найкращий лікар несе такі лишиться „час“.

(Продовження буде.)

в салі „Бесіди“, год. 7'30 веч.

Thalia, 18. *auctonada* 1929.

(Продовження буде.)

В четвер, 29. та сама програма, що й ш
чим тільки в залі університету в 5 год. веч.

Пого заходом оснований в 1928 р. Краєвий Союз Кредитовий (ниж: Центробанк), при його активній співучасті повстав і Краєвий Союз Ревізійний. Краєвий Союз Молодечарський і Українська Шаланиця в Перемишлі. Земельний Банк Гіпотечний і ін.

При перших загальних виборах до австрійського парламенту (1907 р.) вийшов д-р К. Л. послом з виб. округу Бережани-Рогатин. В найближчому році став він теж послом до галицького сейму. Від 1909 до 1916 р. був він головою Українського Клубу у віденському парламенті і головою Українського Союзового Клубу (до вибоху війни). З початком війни став на чолі Головної Української Ради у Львові, а після Загальної Української Ради у Відні (1915-1917).

З днем 1. листопада 1918 р. став д-р К. Левицький прем'єром Державного Секретаріату З. У. Н. Р., а від 1920—1924 р. працював закордон (спершу як уповноважений Галицького Уряду для преси і пропаганди, а потім як уповноважений для закордонних справ). У тому часі брав участь у різних переговорах в справі долі Східної Галичини (Рига, Союз Народів), стоячи на чолі галицької делегації. Після акту в 14. березня 1923 р. і після ліквідації установ Галицького Уряду у Відні повернувся д-р К. Левицький в липні 1923 р. до Львова, де відновив знову адвокатську канцелярію і забрався до давньої праці на економічно-фінансовому полі, яку він, поруч освітньої праці, уважав завжди основою для економічних змагань нашого народу.

Крім праці в Центробанку, де ювілянт є головою, проводить він теж в Союзі Українських Адвокатів та редакції його органу „Життя і Право“. Поза тим працює і в інших наших центральних установах чи то як член наглярних рад, дирекцій, чи як член ревізійних комісій. Незалежно від того всього видає він в останніх роках два спорідні „Історії політичної думки галицьких українців від р. 1848 до 1914“ і три томи „Історії вільних змагань галицьких українців“ рр. 1914—1917“ (третій том, що закінчиться берегостейським миром, кінчиться друкувати). Після того має ще вийти історія боротьби за українську державність в Галичині, над якою ювілянт саме тепер працює.

Отже тільки в найзагальніших рисах начерканий образ діяльності в заслугу д-ра К. Левицького, що вяже свою особу розвитком нашого національного життя протягом сталевого 50-ліття, лишаючи на кожній його сторінці нестерпні сади своєї невисухою, повної енергії праці.

В суботу 16. п. м. відбулося у Львові скромне свято-ювілей 70-ліття уродин і 50-ліття громадянської діяльності д-ра Костя Левицького. Свято це підготував і доручення Союзу Українських Адвокатів і центральних економічно-господарських установ окремий комітет у складі: д-ра М. Волошина, дир. М. Заячківського, дир. Ю. Павличковського, дир. Я. Колтунова і д-ра А. Говяковича.

Свято відбулося в залах Центробанку, де годину в год. 6.30 вечером відбувся Союз Українських Адвокатів на своє святочне засідання. До ювілейної промови І. віцепрезидент С. У. А. д-р М. Волошин, що підніс заслуги голови С. У. А. як адвоката і громадянина. По тій промові увійшли на сцену представники наших економічних, освітньо-культурних і наукових установ. Перший привітав ювілянта сен. В. Дещикевич іменем Т-ва „Прогрес“, по нім виголосив привітну промову в імені наших економічних установ голова Ревізійного Союзу Українських Кооператив Ю. Павличковський. Промовляти ще іменем Ріанної Школи дир. І. Кокоруда та іменем Наук. Т-ва ім. Шевченка акад. К. Струтинський. Відповідав усім промовам ювілянт, зазначаючи, що він брався до кожної праці, яку вважав за важку і хосенну для нашого народу. Він не мав ні часу ні змоги спеціалізуватися, в його діяльності були може й інші недостатки; на всякий випадок йому присвічувала при кожній праці одна-одинка думка: добро і щастя українського народу. Цю промову нагородили присутні бурливіми оплесками, а крім того представники наших економічних установ вручили ювілянтові свій дар: дорогий сервіс на 12 осіб.

Після того в реставраційній залі Народної Гостиниці відбувся бенкет, на якому промовляв як перший П. віцепрезидент С. У. Г. д-р М. Глушків, а потім о. кан. Д. Лопатинський, д-р Р. Перфецький, д-р Лев Ганкевич, д-р Ст. Федак, д-р К. Студинський і дир. Ю. Павличковський. Після вітання численних привітів і телеграм (м. ін. привіт від Видавництва „Діло“) промовляв ювілянт, що дякував учасникам і всім тим, що задали його в діні ювілею та вінс тост на честь загально-національного об'єднання в руки голови УНДО д-ра Дмитра Левицького. Непримусовно-веселих настрій на бенкет піддержував теж на швидку руку зорганізований хор, що проспівав цілу низку пісень під батогом д-ра М. Волошина.

Радянська Україна.

Перед виставою першої галицької опери Анатолія Вахнянина „Купало“.

З радянської преси довідуємося, що в харківській державній опері вже від довшого часу підготовляють до вистави оперу, твір пок. Анатолія Вахнянина „Купало“. У виставі візьмуть участь першорядні сили, а саме: в ролі Одарки виступить артистка Литвиненко-Вольгемут, Степана Мих. Голинський, Омара барітон Будневич, Максима бас Петоржильський, Галі Дніпровська, Мусіна Волниць, тріох співухів Калужний, Підлісна і Оловейнікова. Дирігувати буде капелюк Маргуля. Режисерує оперу Сергій Каргальський. Декорації оформлює головний художник Петрицький.

Щоби познайомити публіку з оперою і викликати зацікавлення широким мас. виступили перед кількома днями в найбільшому харківському клубі „Металіст“ артисти Литвиненко-Вольгемут, Дніпровська, Голинський, Петоржильський, Будневич з важнішими оперними аріями з „Купала“. Публіки було дуже багато. Арії викликали правдиве захоплення. Оперу оцінено як прекрасний музичний твір. Є надія, що опера буде мати успіх. У всі артисти поставились до неї дуже уважно. Художник Петрицький придумав влучне сценічне оформлення і намалював гарні пляни на костюми. Всі костюми будуть нові. Режисер Каргальський, один з найкращих мистців на цьому полі має з артистами що дня сценічні проби, а головний диригент Маргуля співає, очолює оркестр. В день прем'єри, яка відбудеться дня 2. грудня в год. 7 (час середньо-європейський) вечером, буде дирекція опери передавати „Купало“ на довгих хвилях радіа (1304), щоби на широкіх просторах українських земель можна було оперу почути.

Пам'ятайте про українських інвалідів!
Впишіться в члени Українського Т-ва
Допомоги Інвалідам у Львові.

Жалюгідні події перед Волоською церквою у Львові.

Москвофільські студенти спричинниками палящих авантур.

В неділю, 17. листопада ц. р. мали місце перед Волоською церквою при вул. Руській жалюгідні події. Уже перед 9-ю год. ранку явилася в Волоській церкві 8—10 москвофільських студентів, які своїм визнаючим поведінням звернули на себе загальну увагу присутніх громадян. Ці москвофільські молодці прийшли до церкви з грубими палками і захоувалися явно провокаційно, з чого можна було вносити, що підготувалися до якоїсь авантюри. Українські студенти зібралися були в притворі. Коли при кінці Богослуження хор почав співати пісню-молитву „Боже Великий“, тоді москвофільські студенти подалися з церкви до притвору, попідишавши ще в церкві перед порогом свої палиці до ґрунту. Ясно, що вже готовилися до нападу. В притворі повстало через те замішання. Українські студенти пропустили волеюволею „юношів“ на вулицю, а там перед церквою прийшло до бійки. Метущина тривала доволі довго. Вкінці інтерв'ювала поліція, що кількох учасників сутинки притримала. По пересудуванні на поліції їх випущено на волю. В часі бійки ранено двоє студентів, яких заосмотрило рятункове поготівля.

На маргінесі цих сумних подій слід зазначити, що москвофільство останніми часами стало взагалі незвичайно зухвалим і агресивним. Причина цієї „жизнотности“ москвофільства загально відома. Про неї ми писали вже не раз при інших нагодах. В даному випадку драматичні їх виступи українська молитва, проти якої вони демонструють аж палками. Алеж не можна допустити до того, щоби турток москв. міг собі дозволити на такі демонстрації та ображувати таким чином релігійні і національні почуття українського населення Львова. Тут компетентні церковні чинники повинні ужити всіх заходів, щоби на будуче до подібних випадків не допустити. Загально відома річ, що галицькі москвофіли завжди-давно були пропагаторами російського православ'я на терені Сх. Галичини і що їм все заважало на тім, щоби в прилюдній оцінці понизити нашу греко-католицьку церкву і духовенство. В даному випадку мали вони це саме на меті.

Польська преса розтрубіла ці події до величезних розмірів і зреферувала їх у прихильному до москвофільів освітленні. „Старорусини“ — мовляв — падають жертвою „зенавиджених наредом“ українців. Попри те подала польська преса фальшиву вістку про те, немов-то у подіях під Волоською церквою брала активну участь українська середньоміська молодь. Тимчасом це не відповідає дійсності. В ці події були замішані виключно студенти вищих шкіл.

ЖАДАЙТЕ

французьких паперців
ДО КУРЕННЯ.

JOB

916

1 10

Ревеляції прем'єра Світальського.

Відчит прем. Світальського у варшавській Фільгармонії будить щораз більше зацікавлення у всіх політичних групах. Панує переконання, що відчит принесе деякі ревелайції щодо дальших плянів уряду у справі ревізії конституції. Ендецька преса у Варшаві нарікає, що редакції опозиційних газет не дістали білетів на відчит і висловлюють підозріння, що опозиційним журналістам аступ на відчит буде заборонений.

Антисемітські авантюри у Празі.

На німецькій університеті у Празі прийшло до бійки між студентами жидами і німецькими націоналістами, які намагалися викинути жидів зі салі і при чім потурбували декілька життє студентів. Так само на вулицях прийшло між жидами і німцями до бійки, через яку арештовано 15 осіб. Виклади перервано.

Вальдемарас буде викладати у Вільні?

З Риги прийшла непотверджена досі вістка, що б. литовський прем'єр Вальдемарас задумує старатися про посаду професора на університеті у Вільні і що польський уряд не проти-влябися віздові Вальдемараса до Польщі.

На православ'я.

Частина населення села Туря Горішня у Старосамбірщині покинула гр.-катол. обряд і перейшла на православ'я. До села приїхало двоє православних священників Лев Тимчишин і Петрушевич, які переняли церковні будинки і минулої неділі відправили перше богослуження.

Каден Бандровський і в Лодзі не мав щастя.

Польський письменник Каден Бандровський, якого виклад так неприхильно прийняло місто Познань, приїхав до Лодзі, де виголосив відчит „Боротьба за нову жінку“. Публіка прийняла пролеганта охлокками: „Геть з жидами! Геть із комуністичною пропагандою“ і почала співати „Боже цює Польске“ і „Роту“. Відчит перервано, а поліція арештувала 3 особи.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8-89 50—8-90 00, канадський долар 8-81 50—8-82 00, чеська корона 0-26 33—0-26 66, австрійський шілінг 1-25 00—1-25 50, румун. лей 0-05 00—0-05 25, французький франк 0-34 50—0-34 75, швейцарський франк 1-71 50—1-72 00, фунт штерлінгів 43-60 00—43-60 00, радянський червінець 17-00—17-50, німецька марка 2-13 10—2-13 25

Золото: 20 корон 36-30 00—36-36 00, 20 франків 34-20 00—34-30 00, 20 німецьких марок 42-00 00—42-40 00, 10 російських рублів 46-00 00—46-40 00

Срібло: Австрійська корона 0-62 50—0-63 50, 5 австрійських корон 3-24 00—3-30 00, австрійський фальорен 1-62 00—1-63 00, російський рубль 2-60 00—2-65 00, копійки за рубль 1-30 00—1-35 00

Збіжжя.

Пшениця двірська 36-25—37-25, пшениця селянська 32-75—33-75, жито галицьке 23-50—24-50, ячмінь галицький броваринний 00-00—00-00, ячмінь на млиню 15-80—19-50, ячмінь пастинний 20-00—21-00, овес галицький 20-25—21-25, кукурудза румунська 24-50—25-50, баробля промислова 3-75—4-25, фасоль біла 80-00—95-00, фасоль колорада 40-00—50-00, фасоль краса 53-00—55-00, горох піа-Вікторія 40-00—45-00, горох піа-Вікторія 29-00—32-00, бобих 28-50—29-50, мішанка паст. і зерні 00-00—00-00, ячмінь 31-50—32-50, сіно соколине прасоване 8-50—9-50, соломна прасована 5-00—6-00, гречка 24-25—26-75, льон 67-00—69-00, дубині сіній 00-00—00-00, ріпак озимий 66-50—67-50, мука пшенична 40 при. 00-00—00-00, мука пшенична 65 при. 66-00—67-00, мука житня 70 при. 40-00—41-00, грисів кукурудзяний 00-00—00-00, мука кукурудзяна 00-00—00-00, отруби житні 12-50—13-00, отруби пшеничні 13-25—13-75, крупи гречані 21-50—23-50, пшоно 00-00—00-00, крупи ячміньні 38-00—39-00, пшеника 36-00—37-00, просо краєве 28-25—29-25, макухи ляміні 41-00—42-00, мак сіній 120-00—130-00, мак синій 80-00—90-00, конюшина червона 125-00—135-00.

Боротьба з опозицією у Польщі.

Розбитий конгрес „Піста“ в Познані. — Розв'язані збори „Стронніцтва Хлопского“ у Львові.

Для 17. п. м. у Познані відбувався конгрес „Піста“ у якому взяло участь майже 2000 осіб. На конгрес приїхав і пресес „Піста“ посол Вітос і декількох інших послів того угруповання. У хвилині, коли промовляв посол Собан, до сали вдерлася боївка „Стшельца“, яка почала стріляти в революерів і поранила посла Нурска. Пресес „Піста“ Вітос утік зі сали і відрозв'язав поліцію. Члени організації „Стшельца“ обкидали президію вітра гнилими яйцями і викриками „Ганьба Вітосові!“ „Геть з ним!“.

Прийшло до бійки крисами між учасниками вітра і членами „Стшельца“. Посол Міхалькевич почав кричати: „Геть з урядом!“, за що члени боївки вакинувалися на нього і хотіли побити, але за охороною поліції Міхалькевич вийшов зі сали. Підчас бійки крисами було кілька осіб поранених, після чого поліція розв'язала конгрес і припинила учасників покинути саль.

Тогож самого дня у будинку бундистів у Львові відбувався довірчий збори делегатів „Стронніцтва Хлопского“ при участі послів Домбського, Рої, та Бриля. На зборах було присутніх майже 300 осіб. Підчас наради на сали явилася представниця поліції і почала контролювати легітимність учасників зборів.

Присутні почали протестувати проти цієї контролю та кидали оклики, звернені проти теперішньої влади в Польщі. Посол Домбський виступив з промовою атакуючи поведінку представників влади. Поліція перешкодила далішим нарадам і розв'язала учасників зборів. Кілька осіб пробувало ставити поліції спротив, за що були арештовані.

На економічних теми.

Ще на тему: Український банк в Америці.

(Замітки в дискусії.)

У своїй відповіді на дискусійні статті, опубліковані в „Цілі“ (ч. 236, з 23. жовтня 1929), розправився зі мною п. д-р Галан незначимо коротко й дотечно. Зрозумілим жесть сто процентного американця і старого банкового практика, який — мимоходом кажучи — шойно недавно покинув студії в Празі, казав мої міркування на згадану тему нерозумними, мовляв, тому, що я необачливий і не американським життям. Але не завдав собі навіть стільки труда, щоб, як цього кожна серйозна дискусія вимагає, показати, в чім саме та нерозумність кривиться, в чім мої думки на оснування українського банку в Америці так різко відрізняються від практик амер. господарського життя? Якщо х-р Галан виступав перед суспільністю з такими важними й далекоглядними проектами, то мусить уміти боритися своєю концепцією річово й логічною, а не копатися за авторитет свого американізму.

Коли свого часу я прийняв за основу своїх міркувань, що 200-мільоновий банк, якого співзасновниками по проекту шан. автора ми так ахти могли стати, має 100 мільонів акц. капіталу, а в дійсності той банк має всього 5 мільонів акц. капіталу, то це „хибне застереження“ самої суті річчї ні в чому не змінило. І при 5-мільоновій акц. капіталі не зискналиб ми достаточної операційної більшості, а з тим і вийшли на діяльність та політику банку, що арештою вже й сам автор признає, але рівномірно додає, що повна контрола банку нам у перших хвилях і не конче потрібна. Може шан. автор пояснив би ближче спосіб, як він собі представляє працю банкового капіталу в боротьбі наших економічних інтересів, коли арештується, хочби й в перших хвилях, проводу й контролю над тим капіталом? А в який спосіб він міг би піймати, по тих „перших хвилях“, якусь впливову надіяльність банку? Маю враження, що шан. автор сам не знає собі справи, в який спосіб у витвореннях обставинах це могло би статися, коли такі важні, основні проблеми вирішують лише коротким, неясним реченням. Ні він сам не хоче сумніватися, що наш автор є першорядним банковим фахівцем і знаменито як розумний, чому не визнає різниці між акц. капіталом і майном банку (амер. означення: *capital and undivided profits*), депозитами і банковою сумою (амер. означення: *total resources*), між номінальною вартістю акції і її фактичною курсовою ціною. Нечеткість в уживанні цих різнорідних понять викликає в своїх настановах, що на 72 мільярди банкового майна в Америці лише 6 мільярдів, себто 8 3/4%, припадає на акц. капітал, а все інше — це де-

полити. А свого власного майна в формі різних резерв, фондів і інших рухомих та нерухомих маєткостей частин амер. банки не мають жадного? Депозити — це звичайні пасива, зобов'язання банку, не його маєток і на курс його акцій не мають найменшого впливу. Це чуже майно, який банк лише до якогось часу орудює. А коли бізнесом суми амер. банків складаються лише з акц. капіталу і депозитів, а всі інші прибутки в рік-річно до цента виплачені акціонерам у формі дивіденд, то як вивести ту високу внутрішню вартість амер. банкових акцій, що її подають амер. статистики?

Даліше шан. автор твердить, що саме в тій пропорції акц. капіталу до майна банку (5,000,000 — 200,000,000) лежить та користь, на яку він вказував, бо маючи акції на один мільон доларів, ми малиб 1/4 акц. капіталу 200 мільоновому банку. Що таке твердження нестійке й баламутне, домагаю числами: згаданий банк має 5 мільонів доларів акц. капіталу, а на той капітал мусіли бути видані акції. Кількох тих акцій було видано і яка була їх номінальна ціна, шан. автор нам не зрадив. Візьмим тому для кращого висвітлення кілька заложень. Можливо, що тих акцій був 1 мільон по ном. ціні дол. 5.—, можливо, що 500,000 по ном. ціні дол. 10.—, можливо, що 100,000 по ном. ціні дол. 50.—, можливо, що 50,000 по ном. ціні дол. 100.—. Нинішня біжуча курсова ціна акцій того банку є по заподанням самого автора приблизно дол. 200.— за одну. Значить: за 1 мільон доларів ми моглиб купити всього 5,000 акцій, підчас коли при ном. ціні дол. 5.— за акцію одну п'яту частку акц. капіталу творить шойно 200,000 акцій, за які по курсі 200 доларів ми мусілиб заплатити не один мільон, але цілих сорок мільонів доларів, при ном. ціні 10 дол. за акцію одну п'яту частку акц. капіталу творить шойно 100,000 акцій, за які по курсі 200 доларів ми мусілиб заплатити вже лише 20 мільонів дол. і т. д. (ном. ціна дол. 50.— 1/4 акц. капіталу 20,000 акцій а дол. 200.— коштувалаб чотири мільйони доларів, ном. ціна дол. 100.— 1/4 акц. капіталу 10,000 акцій а дол. 200.— коштувалаб два мільйони доларів). Концепція така булаб лише тоді можлива, колиб акції банку, який має 5 мільонів акц. капіталу і 200 мільонів майна, ти могли купити по ном. ціні або під парі, що є абсурдом.

Цікаве є також побажання автора, щоб краєві економісти вказали амер. землям реально, в чому саме булиб користи для амер. капіталу, інвестованого в український банк? Невжеж той банк має бути заложений лише й виключно на те, щоб вільні амер. капітали знайшли місце корисного ульовування, щоб діяльність банку мала лише одну ціль: осягнути якнайбільші зиски і виплачувати акціонерам сто процентові дивіденди? На мою думку головною метою такого банку мусілоб бути економічне відродження і піднесення українського народу по обох сторонах океану, а проблема зисків мала би прийти шойно в другій черзі. Далеко кращим завданням краєвих економістів було би вказати реально, які користи приніс би такий банк не інвестованому капіталові, але цілому українському господарському життю.

Іжк. М. Колтунок.

НОВИНКИ

— На волі. Нас повідомляють, що п. Іван Корчинський з Галича вийшов 14. п. м. на волю зі станіславської тюрми (за кав'єєю), перебувши там майже місяць. Враз з ним вийшло останніх 3-ох обвинувачених. Відповідатимуть з вільної стопи.

— Криваве весілля. На весіллі у Раківці пов. Підгайці, прийшло між парубками до бійки, яка скінчилася стрільниною з революерів. Парубок Францішук Моравський був також ранений кулею. Деякі стріли були звернені проти поліційнта Міхалькевича, котрий намагався припинити бійку. По весіллі арештовано Петра Шуляка, Григорія Платицю, Станіслава Грицишина і Михайла Зависляньського за участь у бійці.

— Самогубство робітника. Залізничний робітник Володислав Каспрів, батько 2 дітей, скочив під поїзд і загинув на місці. Причиною самогубства були важкі матеріальні умови життя.

— Із хроніки вбивств. В Озернях, пов. Борщів убив Михайло Ястрівський свого товариша Осипа Майданюка. Треба згадати, що вбивця має задовсім 15 літ життя. Його арештовано в Шалезах, в Каміньччині арештовано Броніслава Малиновського, якого обвинувачують в убивстві Михайла Кізіньського. — У тім-же повіті, в селі Кольонія Осип Малинарчик пробив ножем Осипа Неолоду, який помер.

— З сулової сали. На днях у львівському суді відбулася розправа проти Олексі Адама і його брата Романа, обвинувачених в убивстві парубка Миколая Ковалів з Полони біля Львова. Обвинувачені мали особисті парубочі поранення з Миколою Ковалем і одного вечора напали на нього та так побили долотом по голові, що Коваль по 8 днях помер. За злочин убивства засуджено Олексі Адама на півтора року в'язниці, а його брата Романа на 8 місяців. Боронили д-р Давидлик.

— Трагедія учня. У Тарнові кинувся під поїзд учень VI класу гімназії, Александер Войтасевич і загинув на місці. Батько його довідавшись про смерть сина, абижеволі в розпущу, а мати важко занедужала. Причина самовбивства учня була така: Не зважаючи на заборону шкільної влади ходити учням до кінотеатрів, Войтасевич пішов оглянути фільм „Буря над Азією“. Один із професорів побачив його в кінотеатрі і загрозило, що за те Войтасевич буде виключений з гімназії і доніс директорові про той факт. Войтасевич так злякався погрози, що скочив під поїзд.

— Гіпохондрія Ількова. „Ілюстрований Курєр Подзєнни“ пише, що на стації у Коношках стався такий „таємничий“ випадок: До бушного посла, а теперішнього капеляна у Лодзі Ількова приступило кількох незнайомих молодиків і попросили а нього вогню до папіроски. Підчас запалювання сірника, один з тих підозрілих типів тримав у руці якийсь предмет, що видавав таємничі шелести (?). Зараз після цього Ільків занедужав і до нього покликано лікаря. Ільків сказав одному журналістові, що випадок у Коношках це перший сигнал з боку українських тайних організацій, які погрожують тим чином бушному послові за його угоду політику супроти Польщі. Але тому, що особово Ількова вже давно не цікавиться українська суспільність, то ремелазі того бушного посла є плодом звичайної гіпохондрії.

— Жива туберкульоз в Польщі. На днях у Кракові відбулося засідання „Товариства для боротьби з туберкульозом“, на якому прочитано статистику жертв від недуги: За останніх 6 літ у Польщі померло на туберкульоз майже пів мільйона осіб, то значить 60 тисяч більше, як на всі інші недуги. Стверджено, що всі санаторії у Польщі мають приміщення заведи для 6,000 туберкульозних і тому санаторії не в силі виповнити свого завдання, у той час, як мала Австрія має приміщення у санаторіях для 13,000 осіб хворих на туберкульоз.

— Різні вісті. В Кракові впад невеличкий сніг, який дуже скоро стопівся. — На шляху Броди-Заболотів робітників Філіп Ковалюк викочив підчас руху із поїзду і так нещасливо, що був смертельно ранений і помер. — У Новім Йорку бандити напали в білий день на головний банк й ограбили 13,968 доларів. — У Діс-сільдорфі арештовано бандита, який досі убив 19 осіб. — У Грау арештовано комуністів Чабрана, Авста і Юліча та Гірцера за поширювання комуністичних листочок. — В Айзенбаху (в Австрії) підчас зборів організації купців вийбухав у будинку пожежа і охопила саль, де були збори. Підчас панічної утечі зі зборів декілька осіб було поранених. — Німецький вчений Герцфельд найшов у Персії нові руйни міста зперд 1000 літ перед Христом, а на тих руйнах написи староперською мовою. — У Відні арештовано кількох злодіїв, що хотіли обкрадати гробницю сина Наполеона І, який, як відомо, похоронений у віденському костелі оо. Капуцинів. — В околиці Беллюно в Італії упали великі сніги, які перервали комунікацію. Такі сніги упали у Тосканії.

— Вміє на пам'ять „Фавста“. Учень VI класу віденської гімназії Адольф Зайдель має таку знамениту пам'ять, що протягом 5 місяців вича на пам'ять цілого „Фавста“. На днях у Відні відбувається вівірка, на якій цей учень має декламувати цілий цей архитвір Гетого.

— З наукового життя за кордоном. Засідання ч. 169 Українського Історично-Філологічного Товариства в Празі буде у віаторок, дня 19. листопада в год. 3.30 в помешканні Клементинум ч. 11. Порядок дня: 1. Дискусія про працю англійської секції з'їзду слов'янських філологів у Празі (докінчення); 2. Сірополка, С. О.: „Праця біблєографічних комісій і педагогічної секції з'їзду“; 3. Омельченка, Г. В.: Перші редакції „Хрещення св. Володимира“ Карла Гаваліча-Боровського. Для гостей аступ вільний.

— Малирська Вистава праць учнів арт. маляра О. Новаківського відчинена від 7. до 21. листопада 1929 р. в селі Ахат. Дому — Сунієнського 21, від год. 10—16. Участь беруть В. Гриценко, Я. Городицький, О. Друченко, В. Іванюх, Ст. Лушк, М. Мороз, Г. Смоцький і Р. Чорний.

Відозви й комунікати.

Збірка жертв на УКТОДІ

Дозвіл на триденну збірку жертв у повітах львівського воєводства в дніх від 1. до 3. грудня ц. р. на інвалідів УГА, одержало Українське Товариство Допомоги Інвалідам у Львові. Дотичний акт, доручений Львівським Городським Старостом з дня 6. листопада 1929 р. Ч. Ст. 1557/29, звучить в перекладі:

„До заряду Товариства „Українське Товариство Допомоги Інвалідам“ у Львові, вул. Руска Ч. 3. — Уряд Воєвідського у Львові рескриптом з дня 31. X. 1929 р. Ч. БП. 72/квест. дозволив Заряду Товариства під назвою „Українське Товариство Допомоги Інвалідам у Львові“ на урядження одноденної замкненої зливної збірки в дні 1. грудня 1929 в місті Львові, як теж триденної отвортої збірки датків на збіркові листи у львівському воєводстві з винятком міста Львова, в часі від 1—3. грудня ц. р. включно на передбачені статуту цілі поаншого Товариства під такими умовами:

1) Улична збірка в місті Львові буде відбуватися тільки до замкнених пушок. Столики, при яких буде приймати жертви, будуть установлені при церквах, згд. при освітніх українських (в ориг.: руських) льокалях: збирання датків не буде відбуватися від дому до дому. Особи, що будуть займатися збіркою, будуть заосмотрені у відповідній легітимації, видані Зарядом Товариства і відмовані Львівським Городським Старостом. Рівнож ці особи не матимуть жадних демонстраційних відзнак. Відзнаки-ж, припиняні публіці, жертвуючі датки, повинні містити тільки напис: „Збірка на цілі Українського Товариства Допомоги Інвалідам у Львові“.

2) Кожна складкова листа повинна бути за-

осмотрена порядковим числом, печаткою Товариства та підписом голови і секретаря. Без апробати Городського Староста не вільно умішувати на збіркових листах ніяких гербів, написів, пропагандового мотта і т. п.

3) У збірковій листі повинна бути подана дата і число ошого рескрипту, дозволяючого на збірку.

4) Товариство обов'язане вести точну евіденцію збіркових лист та осіб, що займаються збіркою.

5) Особи, що займаються збіркою, будуть мати легітимації з фотографією, видані Головною Радою Товариства і потверджені дотичним Старостом, або й легітимацію без фотографії, однак важну тільки разом із „особистим доводом“ або з польським паспортом, а будуть мати повисше згадану збірку листу, на котрій жертва повинна бути негайно записана чорнилом або чорнильним олівцем самим жертводавцем, а коли він неграмотний, то збірщиком у присутності жертводавця.

6) Особи, що займаються збіркою на збіркові листи, не будуть мати ніяких демонстраційних відзнак.

7) Кожний льокальний комітет обов'язаний зголосити наперед дотичному Старосту початок триденної збірки найпізніше три дні перед її початком. Натомість по укінченню збірки повинен комітет протягом 8 днів подати до відомости дотичного Староста вислід збірки та вказатися зі способу ужиття зібраних датків.

8) Загальний вислід збірки повинен Головний Заряд Товариства протягом одного місяця оголосити в одному у Львові виходячій українським деннику, котрого один примірник враз із подрібним звітом зі збірки та зі способом ужиття зібраних фондів враз із вказом ро-

зісланих збіркових лист і з вичисленням незвернених Товариству лист та двома формулярами зужитих збіркових лист предложить Товариство Воєвідському Урядові.

Про це ПТ. повідомляю і визнаю до точного приноврелення до повишних умовин. Головський Староста. Підпис“.

Подаємо до публічної відомости текст отсього рескрипту і просимо українських громадян до цієї збірки в дніх 1—3. грудня ц. р. приготувитися. Товариство від трьох місяців не має ніяких фондів на покриття конечних видатків у висоті 13.000 золотих місячно і буде змушене нарушити фонд, призначений на будову, згд. купно дому.

Інваліди УГА цілий рік ждуть на цю збірку, а Товариство два роки на дозвіл на збірку, якої речинець недалекий і дуже короткий. Надії, покладані на цю збірку, не сміють завести.

Рівночасно виготовляємо потрібні повновласти, листи і друки та негайно надішлемо нашим філіям і довіреним мужам по повітах львівського воєводства. У львівським повіті переведе збірку централа Товариства.

Одночасно подаємо до відома, що УКТОДІ одержало й рескрипт станіславського воєводства з дня 6. листопада 1929 р. Ч. БП. 2251/К з дозволом на переведення збірки на цілі УКТОДІ в станіславському воєводстві. Текст рескрипту ідентичний із текстом львівського воєводства та з тим самим речинцем збірки (1—3. грудня ц. р. в повітах, а тільки 1. грудня ц. р. в місті Станіславові).

Як тільки наспіє дозвіл від тернопільського воєводства, подамо його теж негайно до відомо українського загалу.

УКТОДІ.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:

Вікторю, 19. листопада, год. 7:30 веч. „Це можеш ти назати своїй бабні“.
Середа, 20. XI, год. 7:30 вечором „Аргісти“ (ціни знижені).

Малий Миський Театр:

Вікторю, 19., год. 7:30 веч. „Солом'яні відвічі“.
Середа, 20-го, год. 7:30 веч. „Солом'яні відвічі“.

Театр реалі „Гонг“ — в салі міна „Кольосей“:

Вікторю, 19. листопада „Електричне кохання“, дві вистави: год. 7:15 і 9:30.
Середа, 20-го, „Ізда до Львова“, дві вистави: год. 7:15 і 9:30.
Четвер, 21-го, „Електричне кохання“, дві вистави: год. 7:15 і 9:30.

Кіна.

Аполло: Венус.
Касино: Маски Ервіна Райнера (Джон Діксон).
Кольосей: Дитя ширку.
Лев: Королева без корони (Леді Гемільтон) З Коріною Гріфіт і Варковієм.
Марусенка: Бруківий метелик.
Оаза: Грізи батьків.
Палас: Звукова фізика „Чотири чорти“ (Джанет Гейнор).
Пан: Жовтий пашпорт.
Пасаж: Капітан Газард Тиждень Пата і Гомонта.
Ам. комедія.
Стилевий: Тайна поштової скриньки.
Фатаморган: Понад світ (Жеромського).
Химера: Божевільні давори.
Утіха: Невдовиний злочинець (Гаррі Піл).

Програма радіо.

Середа 20. XI. 1929.

Варшава (1411,7) 16:15 Програма для молоді. Краків (312,8) 16:45 Концерт грамофонів. Гельсінгфорс (221,4) 19:05 Концерт із Турку. Бресля (253) 12:00 Релігійний концерт. Лайпціг (259) 16:30 Популярний концерт. Братислава (279) 11:50 Грамофонові плати. Талін (296) 20:00 Оперети. Брно (341,7) 22:15 Чеські концерти. Лондон (356,3) 16:45 Камеральний концерт. Штутгарт (369) 19:00 Трансмісія з Франкфурта. Гамбург (373) 12:15 Оркестра Шкарпа. Франкфурт (390) 16:00 Концерт: Бах, Гендель, Дво-

жан. Берн (403) 18:15 Грамофонові плати. Берлін (418) 13:40 Релігійна музика. Стокгольм (436) 20:15 Військова музика. Рим (441) 13:15 Радіо хвінкет. Лянгенберг (473) 13:00 Концерт. Прага (487) 20:30 Концерт чеської філармонії. Міліно (501) 20:30 „Фальштаф“, опера Верді. Брюссель (509) 18:00 Тріордіостатії. Відень (516,3) 11:00 Квартет Сікквінга. Рига (525) 18:30 Трансмісія з опери. Мюнхен (533) 19:05 Концерт штр. Будапешт (550) 17:40 Концерт: Бах, Бізе, Гайди. Москва (825) 15:30 Пополудневий концерт. Ковно (1935) 21:00 Концерт. Ленінград (1000) 14:00 Грамофонові плати. Париж (1725) 21:00 Севільський шуруан.

Четвер 21. XI. 1929.

Варшава (1411,7) 12:30 Піхляний концерт. Краків (312,8) 20:05 Вечірній концерт. Гельсінгфорс (221,4) 19:00 Моцарт, Гайди, Шуберт. Лайпціг (259) 16:30 Популярний концерт. Братислава (279) 16:00 Концерт творів Верді. Талін (296) 20:00 Концерт. Брно (341,7) 18:35 Музика для молоді. Лондон (356,3) 17:00 Піхляний концерт і солісти. Штутгарт (369) 16:00 Концерт в Висбаден. Гамбург (373) 16:15 Фортепьяний рециталь. Франкфурт (390) 20:00 Концерт Кепури. Берн (403) 18:15 Грамофонові плати. Берлін (418) 16:30 Концерт солістів. Стокгольм (436) 19:50 Концерт австрійських композиторів. Рим (441) 21:02 Симфонічний концерт. Лянгенберг (473) 20:01 Грамофонові плати. Прага (487) 16:30 Камеральна музика. Міліно (501) 12:30 Легка музика. Брюссель (509) 21:00 Концерт з Амстердаму. Відень (516,3) 20:00 Австрійські композитори. Рига (525) 16:00 Пополудневий концерт. Будапешт (550) 17:40 Циганська музика. Москва (825) 15:30 Оперова музика. Ковно (1935) 19:35 Вечірня програма. Ленінград (1000) 14:00 Грамофонові плати. Харків (1304) 19:00 Концерт з Київ. Париж (1725) 21:00 Радіоконцерт.

ВІКАЗ

жертв в золотих для Т-ва Прихильників Освіти у Львові, вул. Сувійського ч. 21, зібраних „День Українського Студента“ дня 15. вересня 1929 р.

Воєвідство Львівське.

Повіт Віборя: Боринячі 15:00, Городище 8:50, Молодичине 30:30, Оттиничі 33:50, Підістрини 9:20, Стріська Нова 15:20, Супрів 2:50, Ходорів 11:02.

Повіт Городок Ягайлонський: Мшана 80:00.

Повіт Жовква: Жовква 121:06, Закоцок 12:20, Кудичів 31:85, Мокротин 9:00, Мости Великі 3:29, Скарава Нова 2:00.

Повіт Лявків: Винники 92:40, Нискобичі 12:55, Гривобичі 30:90, Завитин 19:04, Завитин 16:35, місто Львів, улична збірка дала 16:56:55 зол., 107 рум. зей і / гузалева дані, Миколаїв 21:10, Миколаїв Новий 3:50, Підберізі 52:00, Підгірні 19:90.

Повіт Любачів: Любачів 75:04, Олешів 15:00, Чесалів 73:77.

Повіт Мостиська: Годні 14:55, Мостиська 37:00, Старва 8:70.

Повіт Рана Руска: Рана Руска 48:50.

Повіт Перемишль: Вільшани 14:43, Меліха 15:50.

Повіт Сокаль: Беда 33:00, Вапін 17:43, Вишнів 3:30, Винники 6:17, Вітків 17:30, Гатовичі 9:30, Гора 6:65, Довжнів 14:40, Жабче 9:70, Завишів 35:61, Клясів 14:02, Комарів 11:15, Корчин 3:30, Кужів 29:49, Кузівів 21:63, Луцнів 14:50, Навичів 17:55, Нисичів 34:70, Тудорковичі 15:00, Пархач 6:88, Пережислів 13:70, Потуриня 49:00, Сантасів 18:40, Сокаль 79:75, Степанів 1:20, Тишів 5:00, Хоробів 21:02, Угринів 29:64, Махилів 7:68, Вербів 8:29, Чебів 30:42.

Повіт Старий Самбір: Старий Самбір 85:85, Стара Реп 23:15.

Повіт Яворів: Кроківці 26:00, Кроковець і Будзев 15:00.

Повіт Ярослав: Лазні 29:39, Ляшки 21:17, Сівка 10:00, Сколишів 68:59, Ярослав 44:30.

В цілому воєвідстві зібрано 3.631:50 зол. 107 зей і / гузалева дані.

Всім П. Т. жертводавцям і збірщикам Видів Т-ва складана ширя подяку. — Дальший виказ жертв зложених на листі як також виказ датків в вечеринці, чи концерті і виказ жертв зложених П. Т. поодинокими Громадянами, чи впрост чекши до П. К. О. чи переказаних на адресу Т-ва, буде оголошений пізніше.

Рівночасно прохаємо П. Т. студентів, котрі ще досі не повертали збіркових лист, негайно звернути їх до канцелярії Т-ва, Львів, вул. Сувійського ч. 21. — За Видів Т-ва: сенатор долодмир Дециневич, голова. Д-р Любомир Макарушка, скарбник. 909 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИК ВАШ буде найкраще на правлений у найбільшій годинникарській роботі Івана Зельтенрайха Львів, пл. Марійська ч. 5. — З прохання просимо репараті прислати поштою. — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 618 17—7

БІЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ поручає дешево Домбровські-Розваженські Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. Догідні усяляк. 619 9—7

ВІСЦІЛАЮ поштою гарні, вибрані гриби (найменше 5 кг.) по зол. 22—1 кг. — Санкові пошля на пукрі в 5 кг. фаска за зол. 18— Волосяні гриби в 5 кг. жіноччак за зол. 26— Франко за пошлятою Менделі Штутмер Косів в. Коломи. 812 6—10

ШАМОТОВІ ПЕЧІ чеські, найбільшій склад Рентшнер, Лейпціг 57.

КРАВЕЧЧИНА й МОДНЯРСТВО.

Приймає на 6-тижневий курс крою й шиття віденською системою і на 6-тижневий курс моднярства. Курс шиття 33 зол., моднярства 35 зол. — „Оаза“ вул. Станіслава ч. 8. П. п. 913 1—3

КРАВЕЧЧИНА приймає роботу, ходить по домах, може рівнож прийняти роботу зі сяду. — Зголошення до Адміністрації „Діла“ „для Стефанії“. 915

ЖІНКА середніх літ, інтелігентна, ладіної їдачі, здорова, яка зголодила провадити самостійно скромний дім (правдива опіка над 8-літнім інтелігентним хлопчиком, смачне варення, аська хатня праця, крім прання), найде місце у відпочинку-урядовні у Львові. — Властиво писані зголошення в дахми про себе, поданням референції, услови, слати до Адміністрації „Діла“ під „Зраз“. 898 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст незуг. легенів, серця і жолуза

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

438 Пересвітлення Рентгеном. 59—2

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

бувш. лікар заграничних клінік, спеціаліст скріпих, венеричних і сексуальних хоріб та лікарської косметики ординує від 8—10%, 14—18. а неділі і свята від 10—11. Гірське сонце. Валопор. Літерерія. Кривтерерія. Сепараткові почечалки. Львів, вул. Поточного ч. 11. І. п. 826 Телефон 65—87. 12—7

Бувший лікар клінік в Празі й Відні

Д-р Юліян РАДЗИКЕВИЧ

перенік лікарську канцелярію

до Копичинець.

Ординує в Ринку (Дубовий Дім).

915

Ширіть наш часопис!

Frage, Hennenberg і інших найліпших фабрик по фабричній цінах. у МАНДЛЯ, вул. Коперника 14. Напроти Юла Коперника